

بازاندیشی در پدیده تکرار پایه

نوشته: دکتر محمد حسنی*

چکیده

یکی از مسایلی که بسیاری از کشورهای جهان با آن مواجه هستند پدیده تکرار پایه است. پدیده‌ای که سال‌هاست مورد نقد و علاقه دانشمندان واقع شده است. این پدیده در نظام آموزشی ما به طور رسمی سابقه ۸۰ ساله دارد و تنها در دهه سی به مدت کوتاهی تکرار پایه از سه پایه اول ابتدایی حذف شد. نظام جدید متوسطه هم حذف تکرار پایه را ماندگار خود داشت.

به رغم وجود برخی دلایل حمایت‌کننده، شواهد حاکمی از آن است که تکرار پایه تأثیر مثبتی ندارد و حتی آثار منفی هم بر شخصیت دانش‌آموزان به جای می‌گذارد. به همین جهت باید این شیوه به دقت مورد بررسی قرار گیرد. بی‌شك تردید، در مفید بودن تکرار پایه نباید ما را به سوی شکل مقابله آن یعنی ارتقای خود به خود تحصیلی بکشاند، بلکه باید در پی شیوه سومی باشیم که ضعف‌های آن را نداشته باشد.

* - رئیس گروه مطالعات دفتر ارزشیابی تحصیلی و تربیتی معاونت آموزش عمومی

» کلید واژه‌ها: تکرار پایه، مردودی، ارتقای خود به خود تحصیلی، پیشرفت تحصیلی، ترک تحصیل.

این مقاله توسط جناب آقای دکتر محمد حسنی تلوین و به فصلنامه ارائه شده است که بدین وسیله از ایشان تقدیر و تشکر می‌نماییم.

مقدمه

تکرار پایه (grade retention) پدیده‌ای است که سابقه دیرینه در نظام آموزشی جهان دارد. این مسئله زمانی شکل گرفت که مدارس پایه‌بندی شد و به جای مدارس یک کلاسه- مانند مکتب خانه‌های سنتی- مجموعه‌ای از دانش‌آموزان که در سطح یکسانی قرار داشتند در یک کلاس یا طبقه تحصیلی قرار گرفتند. با ایجاد این مدارس، موضوع نحوه ارتقا به کلاس‌های بالاتر مسئله‌ای جدی و مهم شد.

به عقیده برخی صاحب‌نظران، این واقعه در قرن نوزدهم رخ داد (owings, Steiner, ? kaplan 2001) در آن زمان، ملاک‌های سخت و انعطاف‌ناپذیری وجود داشت که بر اساس آن نسبت به ارتقاء یا عدم ارتقای دانش‌آموزان تصمیم گرفته می‌شد. به کسانی که قادر به کسب این ملاک‌ها نبودند، فرصت تکرار پایه داده می‌شد تا با تکرار فعالیت یادگیری به ملاک‌های موردنظر برسند. این شیوه در بسیاری از کشورهای جهان اجرا شده و می‌شود.

می‌توان گفت که تکرار پایه برای دانش‌آموزانی به کار می‌رود که ضعف عملکرد تحصیلی داشته‌اند و برای تسلط بر موضوع‌هایی که یاد نگرفته‌اند و مهارت‌هایی که کسب نکرده‌اند، پایه مورد نظر را تکرار می‌کنند- البته گاهی تکرار پایه به سبب عدم حضور (غیبت) بیش از حد مجاز دانش‌آموز در جلسات درس اتفاق می‌افتد. در هر صورت، هدف تکرار پایه این است که عملکرد تحصیلی دانش‌آموز با دادن زمان بیش‌تر برای یادگیری افزایش یابد.

در کشور ما نیز این پدیده به همراه توسعه نظام آموزشی جدید که از دوره قاجاریه آغاز شده بود ظاهر گردید. به گونه رسمی آنچه از مصوبات شورای عالی معارف (آموزش و پرورش) بر می‌آید، این شیوه در نظام آموزشی ما کاملاً پذیرفته شده است. اولین سند رسمی شورای عالی آموزش و پرورش (معارف) در این خصوص در سال ۱۳۰۲ هـ. تصویب شده است. این جریان در کشور ما در طول هشتاد سال گذشته همچنان تداوم داشته است و تنها در سال ۱۳۳۴ تا ۱۳۳۹ (عملأ ۱۳۳۵-۱۳۳۸) (شهریاری، ۱۳۸۱) شیوه ارتقای خودبه‌خود تحصیلی در سه پایه اول اجرا شده است. گویی مردودی یا تکرار پایه یک اعتقاد جدی و یک اصل اساسی در نظام آموزشی ما بوده است. گفتنی است که یکی از هدف‌های نظام جدید آموزش متوسطه که طی دهه هفتاد در کشور اجرا شد، حذف تکرار پایه به شیوه خاص خود بوده است. همان‌گونه نیز در پایه‌های دوم و سوم متوسطه تکرار پایه وجود ندارد.

این مقاله، تحلیلی بر ماهیت و دلایل موافق و مخالف تکرار پایه و کفایت شیوه مقابل آن، یعنی ارتقای خودبه‌خود دارد که در ادبیات تربیتی کشور، برخلاف کشورهای دیگر، به آن کم توجه شده است.

دلایل موافق تکرار پایه

زمانی که تکرار پایه به عنوان شیوه‌ای برای مقابله با ضعف عملکرد تحصیلی دانش‌آموzan طرح و در نظام آموزشی به کار گرفته شد، بی‌شک دلایلی برای حمایت از آن وجود داشته و تداوم این شیوه تا کنون نیز به دلیل مقاعد شدن سیاست‌گذاران و صاحب‌نظران بوده است.

به هر حال، جریان‌های فکری خاصی از شیوه تکرار پایه حمایت می‌کنند. طرفداران برتری آموزش (Educational Excellence)، یکی از این جریان‌ها هستند که معتقدند "در زمانی که آینده ملتی در خطر باشد، کار نهادن کسانی که در یادگیری می‌لنجند موجب می‌شود تا فضای پشرفت مناسبی برای افراد

برتر فراهم آید.“ (Smith, Shepard, 1989) این گروه در تدوین سند آموزش آمریکا، تحت عنوان ملتی در خطر (A nation at Risk) دخالت داشته‌اند و در این سند از تکرار پایه حمایت کرده‌اند. (www.ncrel.org) جریان دیگر، طرفداران نهضت برگشت به پایه^۱ (Back to Basic) هستند که با تکرار پایه موافق‌اند و ارتقای تحصیلی به شیوه خودبُره‌خود (Social Promotion) را رد می‌نمایند. (میلر، ترجمه مهر محمدی، ۱۳۷۹) در اینجا قبل از نقد شیوه تکرار پایه، به‌جاست که دلیل‌های موافق آن را بررسی کنیم.

برنامه درسی و انتظارات آموزشی

نظام برنامه درسی نظامی است که به صورت رشد یابنده و صعودی تنظیم شده است و مراحل پیوسته و گام‌های متوالی به دنبال دارد. این تسلسل در گام‌ها، در روح و جان برنامه درسی جاری است. برنامه درسی در هر سطح دارای انتظارات و میزان‌هایی است که باید توسط دانش‌آموزان محقق شود. شاید بتوان انتظارات را مهارت، دانش و نگرش‌هایی دانست که پایه و مبنای گام‌های بعدی به شمار می‌رود.

این همان اصل توالی در برنامه‌ریزی درسی است. از این رو، کسی می‌تواند در این مسیر ارتقایی پیش برود که به این انتظارات رسیده باشد و اگر این حداقل‌های ضروری محقق نشود، بدون شک فرد قادر نیست که در پایه‌های بالاتر به موفقیت برسد.

شاه بیت استدلال برای تکرار پایه همین جاست. حال که این فرد خاص نتوانسته است به حداقل‌های ضروری دست یابد می‌باشد فرصتی دوباره به او داده شود تا در این فرصت به انتظارات آموزشی موردنظر دست یابد؛ یعنی

۱- این گروه اعتقاد دارند که تعلیم و تربیت آمریکا باید درس‌های اساس ماتندریاضیات و علوم تجربی را مورد تأکید قرار دهد.

تلاش و کوششی را که در مرحله قبل بنتیجه مانده است تکرار کند. بیان دقیق‌تر این استدلال آن است که تکرار پایه و دادن فرصت مجدد برای یادگیری موجب بهبود رشد و پیشرفت فرد در سال‌های بعد می‌شود.

این فرض اساسی و بنیادی پذیرش شیوه تکرار پایه در یک برنامه آموزشی است. به زبان تخصصی‌تر می‌توان چنین مدعایی را این‌گونه بیان کرد که وجود تکرار پایه در نظام آموزشی کارآیی بیرونی نظام را افزایش می‌دهد؛ یعنی این‌که افراد فارغ‌التحصیل از نظام، شایستگی لازم را کسب کرده‌اند.

از سوی دیگر این ادعا را که شیوه تکرار پایه در ذات و درون برنامه درسی است، می‌توان این‌گونه مستدل و مستند کرد که معلمانی که در درون این‌گونه نظام‌ها رشد یافته و تجربه کسب کرده‌اند با تکرار پایه موافق هستند. آن‌ها تکرار پایه را یک سیاست صحیح مدرسه‌ای و یک ابزار مؤثر برای جلوگیری از افت می‌دانند. به زعم پولیوت (poliot, 1999)، اعتقاد به تکرار پایه در بین معلمان ریشه در فرهنگ برنامه درسی مدرسه دارد. به اعتقاد تازر و کومبز (Tanner, Combs 1993)، قانون و سیاست نانوشتای در بیان معلمان وجود دارد که بر اساس آن تکرار پایه شیوه مفید و قابل قبولی تلقی می‌شود. از نظر این معلمان تکرار پایه موجب بهبود عملکرد تحصیلی دانش‌آموز می‌شود و موفقیت وی را در یادگیری‌های بعدی افزایش می‌دهد. اعتقاد به تکرار پایه چنان عمیق است که هاووس (Hause) آن را یک موضوع ایدئولوژیک تلقی می‌کند تا یک عقیده تربیتی (Sonou, 2001). منظور از ایدئولوژی، اعتقادات دینی نیست، بلکه نگرش‌های تربیتی است که به رغم وجود پاره‌ای شواهد مخالف، در عمل به شدت از آن حمایت می‌شود. این مفهوم شبیه مفهوم ایدئولوژی عملیاتی است که آیزنر آن را مطرح کرده است. (مهرمحمدی،

در ژئو معلمان اعتقاد دارند که تکرار پایه امری است که جانشین ندارد و بر اساس بررسی های اسمیت (Smith) مریبان کودکستان در آمریکا معتقدند که کودکان از تکرار پایه سود می بردند و معلمان فرانسه بر اساس پژوهش آقای لبولانگر (Lebou Langer) بر این باورند که مردودی فرصت بیشتر و آمادگی بهتر را به کودکان می دهد تا برای درس های آینده آماده تر شوند. (Sonou, 2001) در ایران هم معلمان، تکرار پایه و دادن نمره به دانش آموزان را عامل برانگیزende می دانند. (حسینزاده، ۱۳۸۰) همین موافقت بسیاری از معلمان با تکرار پایه می تواند دلیلی برای مطرح بودن و اعتبار آن باشد، گرچه بحث های زیادی به دنبال آن می توان طرح کرد.

قدرت انگیزشی تکرار پایه

یکی دیگر از دلایل طرفداران تکرار پایه این است که وجود مردودی عامل انگیزشی قوی برای پیشرفت تحصیلی است. آن ها اعتقاد دارند که نگاه داشتن دانش آموز در یک پایه پیامی برای دانش آموزان ضعیف به همراه دارد که مضمونش این است که مدرسه تحمل کم کاری و ضعف در عملکرد تحصیلی را ندارد. این پیام پنهان باعث می شود که دانش آموزان کم کار، به طور جدی تر خود را برای پایه بالاتر آماده کنند. (Cunighan, Tompson, ?)

عدم وجود تکرار پایه در نظام آموزشی به این معنی است که تلاش و کوشش فردی به حساب نمی آید؛ به همین جهت افراد در این نظام به ساعتی می مانند که کوک فنر آن ها تمام شده است و از حرکت و پویایی و امانده اند. این قدرت انگیزشی برای معلمان هم به نحوی وجود دارد. زیرا آن ها تلاش می کنند تا کودکان را به انتظارات لازم و مورد نظر برسانند و اگر تکرار پایه وجود نداشته باشد معلمان انگیزشی برای رساندن بچه ها به اهداف مورد نظر برنامه نخواهند داشت. در واقع به اعتقاد اینان، نظام پاداش و انگیزش در محیط های آموزشی با وجود سیاست تکرار پایه قوت و قدرت خواهد داشت.

این دلیل به دلیل دیگری مرتبط می‌شود که طرفداران تکرار پایه آن را طرح می‌کنند؛ یعنی این‌که با افزایش انگیزه یادگیری دانش‌آموزان در رسیدن به انتظارهای آموزشی، کارآیی بیرونی نظام آموزشی افزایش می‌یابد.

افزایش کارآیی بیرونی نظام آموزش

وجود تکرار پایه با این استدلال حمایت می‌شود که تکرار پایه با افزایش انگیزه پیشرفت تحصیلی در دانش‌آموزان، انگیزه شغلی در معلمان و انگیزه حمایت و کنترل در والدین موجب می‌شود که محصولات نظام آموزشی مطابق با استانداردها باشد. افزایش کارآیی بیرونی باعث می‌شود هزینه سنگینی که جامعه و خانواده در آموزش و پرورش صرف کرده است، بازده مطلوب داشته باشد. به عبارت دیگر، در صورت عدم وجود چنین نظام انگیزشی و کاهش سطح دانش و مهارت و بینش محصولات نظام آموزشی، جامعه متهم خسارت هنگفتی خواهد شد. حتی خود دانش‌آموزان سرمایه عمر خود را یهوده از دست داده و بدون کسب مهارت‌ها و دانستنی‌های ضروری وارد اجتماع می‌شوند.

دلایل مخالف تکرار پایه

به رغم وجود دلیل‌های ذکر شده در خصوص تکرار پایه، این الگو از همان آغاز با نگاهی تردیدآمیز به نتیجه‌بخش بودن آن مورد نقد و بررسی قرار گرفته است. ثورندایک در سال ۱۹۰۸ تحقیقاتی درباره تکرار پایه داشته و در مطالعات خود بین تکرار پایه و ترک تحصیل رابطه یافته است^۱ به طور کلی، پژوهش‌های زیادی تکرارپایه را مورد بررسی قرار داده‌اند که در این بخش به جمع‌بندی مشکلات مرتبط با شیوه تکرار پایه می‌بردازیم.

۱- در آن زمان به جای تکرار پایه به اصطلاح (Retarded Progress) یا (Retardation) و به جای ترک تحصیل (Elimination) به کار برد می‌شد.

عدم تأثیر تکرار پایه بر پیشرفت تحصیلی دانشآموز

یکسی از دلایل اساسی برای پشتیبانی از سیاست تکرار پایه، همانا افزایش سطح پیشرفت تحصیلی دانشآموز است. به عقیده طرفداران این سیاست با مردود کردن دانشآموزی که به میزان‌ها و مهارت‌های لازم نرسیده است، آمادگی او برای پیشرفت در پایه‌های بالاتر بیشتر می‌شود و به اصطلاح عوام، پایه دانشآموز قوی‌تر می‌گردد. این فایده تصور عامی است که از تکرار پایه انتظار می‌رود. اما بر خلاف این دیدگاه، نتایج پژوهش‌ها نشان داده است که تکرار پایه در پیشرفت تحصیلی کودکان تأثیری ندارد. در حقیقت کمتر پژوهشی یافته می‌شود که از این فرضیه دفاع کرده باشد و بر عکس، در عمل نشان داده شده است که دانشآموزان مردودی در سال‌های آتی تغییر محسوسی در روال تحصیلی خود نداشته‌اند.

در سال‌های ۱۹۳۰ پژوهشگران گزارش دادند که تکرار پایه تأثیر منفی بر پیشرفت تحصیلی دارد (www.ncrel.org، اتو (Otto) در سال ۱۹۵۱ خاطرنشان کرد که تکرار پایه هیچ ارزش تربیتی ندارد و آنچه دانشآموزان مردود شده از تکرار پایه به دست می‌آورند، سیار کمتر از آن چیزی است که دانشآموزان ارتقاء یافته کسب کرده‌اند (در سطح تحصیلی برابر). (همان)

گروهی از پژوهشگران در تحلیل خود بیان کرده‌اند که تکرار پایه در دوره ابتدایی موجب افزایش پیشرفت تحصیلی دانشآموزان ضعیف نمی‌شود. (Walters et al, 1995) سه پژوهشگر دیگر اظهار کرده‌اند که تکرار پایه بی‌تأثیر است. (Weldom, Jenet, 1999) همچنین ماتیو (Mathews) و هولمز (Holms) در سال ۱۹۸۴ در آمریکا نشان داده‌اند کودکانی که تکرار پایه داشته‌اند نسبت به دانشآموزان مشابه که تکرار پایه نداشته و ارتقاء یافته‌اند دارای پیشرفت کمتری بوده‌اند. فوستر (Foster) و هاروی (Harvey) در دهه ۹۰ به نتایج مشابه رسیده‌اند. (www.idra.org) محقق دیگری در ایالت یوتای

(Utah) آمریکا نشان داد که تکرار پایه از جنبه های تحصیلی و شخصیتی برای دانش آموزان سودمند نیست. (Niklason, 1987).

محقق دیگری از اروپا درباره بی تأثیر بودن تکرار پایه می نویسد: "در حقیقت اگر موضوعی وجود داشته باشد که صاحب نظر ان تعليم و تربیت در مورد آن موافقت داشته باشند، موضوع تکرار پایه است. آنها به اتفاق اعتقاد دارند که تکرار پایه راه حل ناعادلانه ای است و از نظر تربیتی فاقد تأثیر بوده و بسیار گران است و در فرآیند پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در سال های بعد تأثیر چندانی ندارد." (Sonou, 2001) شپارد و اسمیت اظهار داشته اند که تکرار پایه در سال های اول مخاطره آمیز است و اگرچه در برخی شرایط خاص می تواند مفید واقع شود، اما در مجموع خطرات جدی به همراه دارد. بنابر اظهار آنها، دانش آموزانی که در سال های اول مردود می شوند، در سال های بعد از نظر عاطفی و تحصیلی در حد کمتر از انتظار ظاهر شده اند (Smith, Shepard, 1989) (www.Idra.org) بررسی ۶۶ مقاله که طی سال های ۱۹۹۰-۲۰۰۰ درباره تکرار پایه نوشته شده است، نشان می دهد که در ۶۵ مقاله از تکرار پایه حمایت نشده است. (Owings, Kaplan, 2001) در مجموع، نتایج پژوهش های به جای مانده از ۷۰ سال نشان می دهد که:

- ۱- تکرار پایه تأثیری مثبت بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان ندارد.
- ۲- در مقایسه با دانش آموزان هم سطح، دانش آموزانی که ارتقا یافته اند پیشرفت تحصیلی بهتری داشته اند. (Ibid)

بررسی های طولی در خصوص تأثیر تکرار پایه در سال های پایان تحصیلات (متوسطه) و انتخاب شغل و استخدام نشان می دهد که تکرار پایه تأثیر مثبت ندارد و حتی در مقایسه با دانش آموزان هم سطح، عملکرد دانش آموزان مردودی کمتر است. (Jimerson, 1999)

برخی پژوهشگران، از نظر روش‌شناسی، به این پژوهش‌ها ایرادهایی وارد کرده‌اند (Baner et al, 1980) و (Steiner, ?)، اما در مجموع شواهد حاکی از تأثیر ناچیز یا فقدان تأثیر سیاست تکرار پایه است. پژوهشگرانی که تأثیر مثبت در تکرار پایه یافته‌اند نشان داده‌اند که مزایای تکرار پایه سال به سال کمتر می‌شود به طوری که تا سال سوم بعد از مردودی اثرهای سودمند از بین می‌رود. (Cunnighan, Tompson, ?) البته اثرهای مثبت تکرار پایه به نوع خاصی باز می‌گردد که در آن بعد از تکرار پایه، دانش‌آموزان از حمایت‌های ویژه آموزشی برخوردار می‌شوند.

در ایران هم پژوهشی در این خصوص انجام گرفته است که نشان می‌دهد تکرار پایه در روند پیشرفت تحصیلی کودکان تأثیری ندارد. در این پژوهش با کنترل عوامل هوش و پایگاه اجتماعی و مقایسه دو گروه مردود شده‌ها و مردود نشده‌ها (با معدل پایین)، این نتیجه حاصل شده است. (علی‌شاهی، ۱۳۸۰)

بر این اساس حتی اگر فرض وجود تأثیر منفی تکرار پایه را نپذیریم، می‌توان گفت که این امر تأثیر مثبت قابل توجهی نیز به همراه ندارد. به همین دلیل اساسی که وقتی دانش‌آموزی مردود می‌شود، بدون توجه به دلایل و عوامل ایجاد‌کننده یا زمینه‌ساز، در حالت قبل نگاه داشته می‌شود، یعنی وضعیت آموزشی سال بعد برای کودک تغییری نمی‌کند تا تأثیری مثبت به همراه داشته باشد. حتی عواملی وارد زندگی تحصیلی او می‌شود که ممکن است کاهش و افت بیشتر ایجاد کند. در واقع تها این‌گونه فرض می‌شود که این کودک فرصت کمی برای یادگیری داشته است پس باید فرصت دوباره‌ای به او داده شود. یا این که فرض می‌شود کودک اهمال و سستی کرده است و باید با تکرار پایه او را وادار به تلاش بیشتر کرد. اما این فرض‌ها طبق شواهد مذکور، در بیشتر موارد مخدوش و نادرست است؛ چون در سیاست تکرار پایه بدون

توجه به عوامل و شرایط متفاوت مداخله‌گر در افت تحصیلی و بدون تغییر در آن‌ها از کودک انتظار می‌رود با یک سال بیشتر نشستن بر روی صندلی‌های کلاس قبلی پیشرفت بهتری داشته باشد.

دلایل ضعف عملکرد تحصیلی کودکان بسیارند

ضعف عملکرد تحصیلی پدیده‌های است که شناخت همه‌جانبه آن در یک پژوهش واحد ممکن نیست. اما پژوهش‌ها و بررسی‌های بسیاری در این‌باره صورت گرفته که هر یک برخی از علل‌ها و متغیرهای مؤثر در آن را مورد ارزیابی قرار داده است.

برخی از این عوامل را می‌توان به شرح زیر فهرست کرد:

- کیفیت آموزشی در آموزشگاه (بلسوم، ترجمه سیف، ۱۳۶۳)، (Druan, 1375) (کیوز، ترجمة رئيس دانا، 1372) (Butler, ?).
- معلم (ساکی، ۱۳۷۳) (کدیور، ۱۳۷۲) (منادی، ۱۳۷۳، ۱۳۷۲) (کیوز، همان)
- برنامه‌ریزی درسی و شیوه مدیریت آموزشی در نظام آموزشی (نادری‌نیا، ۱۳۷۰) (گلاسر، ترجمه ساده، ۱۳۸۰) (کیوز، همان)
- سطح سواد و وضعیت فرهنگی والدین (حسن انزابی، ۱۳۷۲)، (رجیمی، ۱۳۷۲)
- شغل والدین، فوت والدین، مسکن، تعداد اعضای خانواده و محل تولد (خسیر، ۱۳۶۴، ۱۳۶۷)
- فقر اقتصادی خانواده و دوزبانه بودن (دزفولیان، ۱۳۷۱)، (ابراهیمی، ساقری، ۱۳۷۱)
- ویژگی‌های فردی مانند سن، ردیف تولد و سلامت جسمانی (سالاری، ۱۳۷۶)

- جنسیت، نقص شنوایی و گویایی، وزن کم هنگام تولد و در معرض دود سیگار سودن (www.ncrel.org)

- و عوامل بسیار دیگر

گروهی از پژوهشگران هم به طبقه‌بندی این عوامل پرداخته و هر یک از زاویه مخصوصی آن را در طبقات خاصی دسته‌بندی نموده‌اند. کیوز (ترجمه ریس دان، ۱۳۷۵) امین‌فر (۱۳۷۷) و گلنار (۱۳۷۵) تقسیم‌بندی‌هایی را ذکر کرده‌اند.

ثوری‌هایی نیز برای تبیین و توصیف دلایل این پدیده، یعنی ضعف عملکرد تحصیلی کودکان ارایه شده است که عبارتند از: ضعف‌های فردی، خانواده، ناکارآمدی مدرسه و تفاوت‌های فرهنگی. در میان این چهار ثوری تنها ثوری نخست، فرد را عامل اصلی شکست می‌داند. البته روشن است که بسیاری از عوامل فردی در اختیار خود فرد نیست. (deschenas et al, 2001)

هدف مقاله حاضر بررسی دقیق این موضوع نیست، بلکه منظور روشن شدن این مطلب است که ضعف عملکرد دانش‌آموز نتیجه و حاصل ضعف در عناصر زیادی در نظام آموزشی خانواده و جامعه است و نقش دانش‌آموز در این میان بسیار کم و ناچیز است. این واقعیت در دوره آموزش عمومی و پایه‌های اول آن آشکارتر است؛ زیرا کودک به نتایج و تبعات تحصیل خود آگاهی ندارد. بدین ترتیب، افت تحصیلی بیش‌تر ناشی از قصور نظام آموزشی و قصور جامعه است تا قصور فردی. (امین‌فر، ۱۳۷۷) یونسکو هم در تحلیل عوامل افت تحصیلی ۱۶ عامل را شناسایی کرده که در هیچ‌یک، فرد عامل اصلی شناخته نشده است. (دفتر پژوهش نظام‌های آموزش جهانی، ۱۳۶۵)

با این تحلیل روشن می‌شود که سیاست تکرار پایه در اصل پاسخی است که نظام آموزشی به ضعف‌های خود می‌دهد. واکنشی که می‌توان آن را یک رفتار دفاعی از نوع جابه‌جایی دانست که در حقیقت خطاست. در واقع نظام

آموزشی باید ابتدا خود را به دلیل ضعف‌هایی که در رساندن کودکان به حداقل انتظارات آموزشی دارد اصلاح نماید؛ نه این‌که بدون هیچ تغییری در خود، کودکان را وادار به تکرار پایه کند. در تکرار پایه، کودک به همان شرایط سابق (بدون هیچ تغییری) بازگردانده می‌شود و از او انتظار می‌رود از زمینی که حاصلی برنگرفته است دوباره کشت و برداشت نماید.

آثار منفی تکرار پایه بر دانش آموزان

تکرار پایه نه تنها اثر مثبتی بر پیشرفت تحصیلی ندارد، بلکه تأثیر و عوارض نامطلوب هم بر شخصیت دانش آموزان بر جای می‌گذارد. یکی از عوارض جبران‌ناپذیر تکرار پایه بر روی شخصیت دانش آموزان، کاهش عزت نفس (Self Esteem) و خودپنداره (Self Concept) آن‌هاست. وایت و همکاران در پژوهشی نشان دادند که بین شکست تحصیلی و عدم خودپنداره مثبت رابطه وجود دارد. در واقع شکست تحصیلی با خودپنداره منفی همراه است. در دانش آموزانی که بیش از یک بار مردود شده‌اند، این خودپنداره منفی‌تر بوده است. (White et al, 1995) کاهش اعتماد به نفس حاصل این شکست‌هاست (پرکی، ۱۹۸۶، ترجمه میرکمالی)، (بلوم، ترجمه سیف، ۱۳۷۳) که بزرگ‌ترین عامل تعیین‌کننده روند آتی زندگی، به خصوص زندگی تحصیلی اوست. بدین‌سان، دانش آموز اندک اندک نسبت به مدرسه، معلم و دانش نگرش منفی پیدا می‌کند، به گونه‌ای که از مدرسه روی گردان می‌شود و در نهایت، ترک تحصیل و رویدادهایی مانند این‌ها اتفاق می‌افتد. (www.Ncrel.org) (www.nysd.gov)

یکی دیگر از آثار منفی تکرار پایه، افسردگی است. در یک پژوهش انجام شده، بین افت تحصیلی (مردودی و تجدیدی) و افسردگی رابطه مثبت دیده شده است. بنابر گزارش پژوهشگر فوق، تحقیقات خارج از کشور هم این نتایج را تأیید می‌کند. (الیاسی، ۱۳۷۰)

یکی از عوارض تکرار پایه، مشکلات انطباق و سازگاری با مدرسه است (Cunnigham, Tompson?) مردودی یکی از عوامل مؤثر در خرابکاری اموال عمومی (Wandalism) توسط دانشآموزان شهر تهران بوده است. (جمشیدی، ۹۳۷۸) فراتحلیل‌های هولمز و ماتیو نشان می‌دهد دانشآموزانی که تکرار پایه داشته‌اند، در زمینه‌های سازگاری اجتماعی، نگرش نسبت به مدرسه، خودپندار و جنبه‌های عاطفی و اجتماعی ضعیفتر از گروه همت بوده‌اند. همین پژوهش‌ها نشان می‌دهد که آن‌ها در زمینه پیشرفت تحصیلی هم از گروه همتا ضعیفتر بوده‌اند. (کیامنش، ۱۳۸۲) جیمرسون در فراتحلیل دیگر همین نتایج را مشاهده کرده است. (Jimerson, 2001)

اگرچه چگونگی و نوع تأثیر شکست‌ها و تکرار پایه‌ها بر شخصیت کودک تا حدودی به تجربیات و زمینه‌های فردی و خانوادگی و حتی اجتماعی ارتباط پیدا می‌کند؛ اما باید توجه داشت که به طور طبیعی کودکان چنین شکستی را برنمی‌تابند و آن را منفی ارزیابی می‌کنند.

همچنین نشان داده شده است که بین مردود شدن و ترک تحصیل رابطه معناداری وجود دارد؛ به گونه‌ای که اگر دفعات مردودی به ۲ بار بر سر احتمال ترک تحصیل به ۹۰٪ می‌رسد. تحقیقات زیادی این واقعیت را آشکار کرده است. (ایزمون، ترجمه حمیدی، ۱۳۷۸) (Owings, Magliaro, ۱۹۹۸) واقعیتی که بسیار هشداردهنده است، زیرا ورود دانشآموز به جامعه بدون کسب مهارت‌های لازم برای زندگی، آثار و عواقب خطرناکی به همراه خواهد داشت. برخی بررسی‌ها نشان می‌دهد که افراد معتاد بزهکار در دوره تحصیلات

۱- در پایگاه اطلاعاتی Nercel از چند پژوهش نام برده‌اند که این ارتباط را روشن کرده است. قبل از ذکر شد که ثورندايك به این ارتباط اشاره کرد. (Berlman, ۱۹۴۹) (Dawson, ۱۹۸۹) (Shepard, Grisson

خود دچار افت تحصیلی بوده‌اند. امراه ابراهیمی و دیگران (۱۳۷۷) در پژوهشی به این نتیجه رسیده‌اند که بیش‌تر معتادان تحصیلات کم‌تر از دوره راهنمایی داشته‌اند. با محدود شدن دسترسی فرد به محیط‌های آموزشی غنی، فرصت افزایش کیفیت زندگی از وی گرفته می‌شود و به سبب کافی نبودن مهارت‌های لازم در زندگی پیچیده اجتماعی، شکست‌های دیگر را برای او به همراه می‌آورد.

اخراج زودرس دانش‌آموzan از مدرسه به معنی حضور ناهنگام آنان در کوچه و خیابان است. از آنجا که آمار نشان می‌دهد مردودی‌ها به طور عمده در مناطق محروم^۱ هستند، این دانش‌آموzan به شدت تحت تأثیر آسیب‌های اجتماعی قرار می‌گیرند. با این کار هزینه‌های اجتماعی پنهان افزایش می‌یابد؛ زیرا بررسی‌ها نشان می‌دهد که افزایش آموزش عمومی جامعه، هزینه‌های عمومی را در ارتباط با بهداشت عمومی، فقر، جرایم، ترافیک و غیره کاهش می‌دهد. (فرجاد، ۱۳۶۸) در واقع، با اخراج زودرس کودکان از مدرسه احتمال بزهکار شدن، معتاد شدن و رشد ناقص اجتماعی آنان را افزایش داده‌ایم.

ارتباط بین ترک تحصیل و دفعات تکرار پایه، واقعیت دیگری را آشکار می‌کند که در ذات خود مانع دسترسی برابر به فرصت‌های آموزشی است؛ یعنی با تکرار پایه (مردود کردن) دانش‌آموز، امکان خروج وی از نظام آموزشی بیش‌تر می‌شود و در این صورت (ترک تحصیل یا اخراج) او از نعمت آموزش محروم می‌گردد. اما این پدیده با اصول اساسی آموزش و پرورش و قانون

۱- آمار نشان می‌دهد که در استان‌های محروم و در روستاهای میزان مردودی بیش‌تر است. برای اطلاع بیش‌تر به مقاله "تکرار پایه ارتقای خودبه‌خودی و برابری فرصت‌های آموزشی در دوره ابتدایی تألیف دکتر کیامش مراجمه کنید. این مقاله در همایش ارزش‌یابی تحصیلی که آذرماه ۸۲ برگزار شد، ارایه گردید.

اساسی که دولت را موظف به فراهم ساختن فرصت‌های برابر آموزشی کرده در تعارض است.

اگر هدف تکرار پایه این است که دانشآموزان دارای ضعف عملکرد را به حداقل مهارت‌ها و دانش برسانند، شواهد نشان می‌دهد که تکرار پایه برای این گروه یا بی‌تأثیر است یا تأثیر چندانی به همراه ندارد؛ زیرا فرصت مجدد بدون تغییر در عوامل دیگر، در بهبود عملکرد تحصیلی نقش نخواهد داشت. روش است که ضعف عملکرد کودک در بیشتر موارد به سبب کم بودن فرصت زمانی نیست، بلکه دلایل پیدا و پنهان دیگری در کار است که بدون حذف آن‌ها نمی‌توان انتظار داشت که با تکرار پایه کودک به آمادگی مطلوب و کسب دانش و مهارت لازم برسد.

ادعا می‌شود که وجود تکرار پایه، عامل برانگیزندۀ دانشآموز و معلم است تا به طور جدی تلاش کنند و به سطح انتظارات آموزشی برسند. بدون شک اهرم‌های تقویتی که منشأ بیرونی دارند، به پیشرفت تحصیلی کمک می‌کنند؛ اما نظامی که بر این اهرم‌های بیرونی، آن هم از نوع تهدیدکننده (اگر درس نخوانی مردود می‌شود)، تأکید بسیار می‌کند تا چه حد انسانی است؟ و حتی این که این عامل تقویت به چه میزان توانسته است کودکانی را که ضعف عملکرد تحصیلی دارند به راه بیاورد؛ خود جای بحث دارد. شواهدی وجود ندارد که نشان دهد این گروه با وجود این عامل به اصطلاح انگیزشی بهبود عملکرد داشته‌اند؛ بلکه بر عکس این گروه با تکرار پایه اثرات نامطلوب روانی دیگری را تجربه می‌کنند.

گفته شد که با وجود امکان تکرار پایه و بالا بردن سطح عملکرد تحصیلی دانشآموزان، عملاً کسارت‌آیی بیرونی، یعنی سطح مهارت و دانش محصولات نظام آموزشی، بالا می‌رود و از این راه خسارت اقتصادی آموزش و پرورش کاهش می‌یابد. به فرض بالا بردن سطح عملکرد تحصیلی - که این فرض به شدت

مورد تردید است - تکرار پایه از چند جهت خسارت مالی به اقتصاد آموزش و پرورش وارد می‌سازد. اول، از آن جهت که هزینه مجددی صرف تکرار تحصیل در یک پایه می‌شود و از جهت دیگر، پدیده ترک تحصیل ناشی از افزایش دفعات مردودی خود به نوعی کارآیی بیرونی نظام آموزشی را در خطر کاهش قرار می‌دهد و در واقع موجب کاهش کارآیی درونی و بیرونی می‌شود.

تکرار پایه از سوی دو نظریه حمایت می‌شود: اول این نظریه که افت تحصیلی را به ضعف‌های فردی نسبت می‌دهد که بر اساس آن در هر شکست نقش ضعف‌های فردی جدی است و بنابراین فرد باید خود را با نظام آموزشی منطبق سازد. نظریه دوم از روان‌شناسی رفتارگرایی سرچشمه گرفته است که "تکرار" را از اصول اساسی یادگیری می‌داند. در حقیقت این دو نظریه که مکمل هم‌بینند، در دیدگاههای جدید مورد مناقشه جدی قرار گرفته‌اند و به سختی می‌توان آن را مبنای محکمی برای پذیرش تکرار پایه دانست.

بر این اساس می‌توان گفت که تکرار پایه سیاستی نیست که شواهد و قرایین از آن حمایت کنند و باید به دقت مورد نقد قرار گیرد و چاره‌ای برای آن اندیشه شود.

کاهش نرخ تکرار پایه در یک نظام آموزشی مستقیماً منجر به افزایش کارآیی درونی نظام آموزشی می‌شود (امین‌فر ۱۳۶۵). کاهش این نرخ نشان‌گر پیشرفت و بهبود اساسی در امر آموزش و پرورش خواهد بود (دفتر پژوهش نظام‌های آموزشی جهان، ۱۳۶۵). گرچه افزایش کارآیی درونی در صورتی واقعاً محقق خواهد شد که محصول با ثابت نگاه داشتن هزینه‌ها از نظر کمی و کیفی افزایش یابد، اما سیاست گذاران بدون توجه به این واقعیت تنها به کمیت و تعداد محصولات توجه کرده و مسأله کیفیت محصولات را نادیده گرفته‌اند. به همین سبب تصور می‌کنند با کاهش نصاب قبولی و با اضافه کردن تبصره‌ها و کاهش آماری تعداد تکرارکنندگان پایه، کارآیی بالا رفته است. این

برخورد کمی با تکرار پایه یک درمان موقت و چاره کوتاه‌مدت است و برخی از آثار بد آن را حذف می‌کند، اما در حقیقت در کیفیت یادگیری دانش‌آموزان تغییر اساسی ایجاد نمی‌کند، یعنی در این راه حل، دانش‌آموز نادیده گرفته می‌شود و بیشترین تلاش برای حل مشکل نظام آموزشی است تا حل مشکلات یادگیری دانش‌آموزان.

یک شیوه بدلیل: ارتقای خودبه‌خود تحصیلی

تحلیل فوق از پدیده تکرار پایه به آن معنی نیست که ما را به سرعت به سوی شیوه بدلیل یعنی ارتقای خود به خود بکشاند. ارتقای خودبه‌خود تحصیلی Automatic promotion سیاستی است که در آن دانش‌آموزان بر اساس سن در پایه‌های تحصیلی گروه‌بندی می‌شوند و بر اساس سن به پایه‌ای بالاتر ارتقا می‌یابند. در این الگو ملاک ارتقاء تنها پیشرفت تحصیلی نیست و لذا در این شیوه تکرار پایه وجود ندارد؛ چون اعتقاد بر این است که رشد روانی کودک در عمل متوقف نشده است تا تکرار پایه وجود داشته باشد. گسترش بین‌المللی این شیوه نشان از مطلوب بودن آن دارد.^۱

طرفداران این شیوه مشکلات مورد بحث درباره تکرار پایه را به عنوان دلایل حمایت‌کننده از شیوه ارتقای خودبه‌خود طرح می‌کنند و در عین حال از این شیوه با دلایل دیگر هم حمایت می‌نمایند.

ادعا می‌شود که این شیوه باعث هماهنگی سنی کودکان در پایه‌ها می‌شود و از تأثیر مخرب دانش‌آموزان بزرگ‌تر بر کوچک‌ترها جلوگیری می‌کند (Owings, Kaplan). همچنین طرفداران مدعی هستند که این روش موجب افزایش برابری فرصت آموزشی می‌شود و امکان دسترسی را برای همه به طور

۱- این شیوه در بسیاری از کشورها به کار گرفته می‌شود، از جمله کوبایا (1994)، دانمارک (1994)، فنا (Janson, Krreiner) (1994).

یکسان فراهم می‌کند (حسنی، ۱۳۸۲) و آثار منفی مردودی را بر شخصیت دانشآموزان و نظام آموزشی زایل می‌سازد. اما در عین حال، این شیوه مسائل و مشکلات خاصی دارد که بسیار اساسی جلوه می‌نماید.

کاهش انگیزه برای یادگیری

وقتی در شیوه ارتقای خودبه‌خود تمامی دانشآموزان در هر سطحی از دسترسی به اهداف و انتظارات آموزشی باشند، به پایه بالاتر ارتقا می‌باشد. در واقع بین عمل دانشآموز ساعی و کمکار هیچ تفاوتی گذاشته نمی‌شود و از این رو انگیزه‌ها از بین می‌رود (www.aft.org) (www.ncrel.org). بر این اساس، مرگ انگیزش پیشرفت تحصیلی به همراه ارتقای خودبه‌خود مشاهده می‌شود و این شیوه قادر نیست تمایزی بین دانشآموزان کوشان و کمکار بگذارد (www.sreb.org). ارتقای خودبه‌خود به طور ضمنی به دانشآموزان می‌فهماند که برای ارتقا به فعالیت ذهنی چندانی نیاز نیست و این یعنی افزایش بی‌رغبتی در یادگیری (Owings, kaplan, ۲۰۰۱).

عدم تحقق انتظارات آموزشی

بی‌تردید با شیوع این حالت در دانشآموزان و به نوعی دیگر در معلمان انتظارات آموزشی پیش‌بینی شده در برنامه درسی محقق نخواهد شد؛ یعنی معلم و دانشآموز علاقه‌ای برای دست یافتن به اهداف پیش‌بینی شده در جریان یاددهی یادگیری نخواهند داشت.

افزایش خسارت اقتصادی به نظام آموزشی

به اعتقاد متقدان بنابر دلایل بالا و به تبع وضعیت ایجاد شده در این شیوه، دانشآموزان بدون داشتن اطلاعات، دانش، مهارت و نگرش مناسب وارد اجتماع می‌شوند و هزینه‌های هنگفتی که سال‌ها صرف آموزش آنها شده هدر می‌رود. یعنی ارتقای خودبه‌خود، ضعف عملکرد تحصیلی دانشآموزان را

نادیده گرفته و آن را پنهان می‌سازد و آن‌ها را با همین وضعیت به جامعه سرازیر می‌کند (www.nysd.gov). به عبارت روشن‌تر، کارآیی بیرونی نظام آموزشی کاهش می‌یابد؛ زیرا برونداده‌های "نظام" دانش و مهارت مناسب و کافی برای زندگی در جامعه را کسب نکرده‌اند و به اصطلاح بی‌سواند از نظام آموزشی خارج شده‌اند. پس می‌توان گفت شیوه بدیل تکرار پایه واجد مشکلات جدی و اساسی است، جیمرسون (Jimerson, ۲۰۰۱) در یک فراتحلیل از تحقیقاتی که درباره تکرار پایه ارتقای خودبه‌خود انجام داده است می‌گوید: "هر دو شیوه یعنی ارتقای خودبه‌خود و تکرار پایه هیچ‌یک ضعف عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان را مورد ملاحظه قرار نمی‌دهند. به سخن دیگر، در شیوه تکرار پایه تمامی عوامل مؤثر بر ضعف عملکرد تحصیلی کودک نادیده گرفته می‌شود و تنها خود کودک جدی و اساسی تلقی می‌شود. در شیوه ارتقای خودبه‌خود نیز ضعف‌های کودک پنهان می‌مانند. بر این اساس، طرفداران هر دو شیوه به نحوی تلاش کرده‌اند که با دست کاری در شیوه خود آن را از حالت ساده خارج سازند و این ضعف‌ها را از چهره آن بزدایند. برای مثال، در شیوه تکرار پایه سعی می‌شود با ارایه خدمات مشاوره‌ای و آموزشی ویژه به تکرارکنندگان پایه، نقص این شیوه را تا حدی جبران کند و طرفداران ارتقای خودبه‌خود تحصیلی هم با شیوه‌های خاص، مشکلات آن را در یادگیری دانش‌آموز حذف نمایند. اما به نظر می‌رسد مانیازمند نگرشی از نوع سومی هستیم.

آیا شیوه سوم قابل حصول است؟

در پاسخ به این سؤال باید گفت که راه حل سوم که میانه این دو شیوه است، تنها زمانی قابل حصول است که اساس آن بر بهبود کیفیت یادگیری دانش‌آموز باشد؛ یعنی در این شیوه توجه کاملاً بر دانش‌آموز و کیفیت یادگیری وی معطوف است (Jimerson, ۱۹۹۹).

اگر بخواهیم نامی برای این شیوه اختیار کنیم، می‌توانیم آن را "قبولی تضمینی" بنامیم. راه کارهای اساسی که در این شیوه دنبال می‌شود همه متوجه اصل محوری بهبود یادگیری است؛ به گونه‌ای که هر دانش‌آموزی که وارد کلاس می‌شود به حداقل انتظارات آموزشی نایل شود. دلالت عملی اصل فوق-یعنی تمرکز بر بهبود یادگیری این است که مدرسه و کلاس باید خود را با نیازهای آموزشی دانش‌آموزان منطبق سازد و این کاملاً بر عکس روند معمول در آموزش و پژوهش است که دانش‌آموز ناچار است خود را با شرایط مشخص و غیرقابل انعطاف سازگار کند، و گرنه در تحصیل ناموفق خواهد بود. معلم و مدرسه باید آنچنان انعطاف داشته باشند که بتوانند متناسب با ویژگی‌ها و نیازهای دانش‌آموزان به آن‌ها خدمات آموزشی بدهند، یعنی باید تختخواب پرسکات^۱ از نظام آموزشی جمع شود. بحث بر روی جزئیات این شیوه مجال دیگری را طلب می‌کند، اما روشی است که رسیدن به چنین شیوه سوم هدفی است که نیازمند مجاهدت و سعی بسیاری است که در نوشتاری جداگانه به آن پرداخته خواهد شد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتابل جامع علوم انسانی

۱ - پرسکات نام راههن انسانهای است که شب‌هنگام مال‌باختگانش را بر تختخواب‌هایی می‌خواباند که اندازه شخصی داشت. اگر مال‌باخته بینوا قدمش از تختخواب کوچک‌تر یا بزرگ‌تر بود، امر می‌کرد او را کوتاه کنند یا بشکند تا قدمش به اندازه تختخواب شود.

فهرست منابع

- ابراهیمی، امراله و دیگران (۱۳۷۷): خصوصیات اجتماعی و اقتصادی معتادان به مواد مخدر، مجله علوم پزشکی، سال دوم شماره ۴، ص ۳۰۸-۳۵.
- الیاسی، محمد حسین (۱۳۷۰): بررسی رابطه افسردگی با جدایی والدین، جنس، افت تحصیلی و طبقه اقتصادی و دانشآموزان چهارم و پنجم ابتدایی شهرستان سنترج، دانشگاه علامه طباطبایی پایاننامه کارشناسی ارشد.
- امین‌فر، مرتضی (۱۳۶۷): علل و عوامل افت تحصیلی و چگونگی کاهش آن، فصلنامه تعلیم و تربیت، شماره‌های ۱۳ و ۱۴.
- امین‌فر، مرتضی (۱۳۶۵): افت تحصیلی یا اتفاف در آموزش و پرورش، فصلنامه آموزش و پرورش، شماره‌های ۷ و ۸.
- ایزمن، ت: راهبردهایی برای کاهش تکرار پایه، ترجمه منصورعلی حمیدی (۱۳۷۸): پژوهشکده تعلیم و تربیت، تهران.
- بلوم، بنجامین (۱۳۶۳): ویژگی‌های آدمی و یادگیری آموزشگاهی، ترجمه علی‌اکبر سیف، مرکز نشر دانشگاهی، تهران.
- پرکی، ویلیام (۱۹۸۶): خودپنداری و موفقیت تحصیلی، ترجمه سید محمد میرکمالی، یسطرون، تهران.
- جمشیدی، احمد (بی‌تاریخ): بررسی عوامل اجتماعی اقتصادی مؤثر بر خرابکاری اموال عمومی به وسیله دانشآموزان شهر تهران، شورای تحقیقات شهر تهران.
- حسن ارزابی، ابوالفضل (۱۳۷۲): علل مردودی و ترک تحصیل در پایه‌های اول ابتدایی و اول راهنمایی مناطق آموزش و پرورش استان آذربایجان شرقی، پژوهشکده تعلیم و تربیت.
- حسنی، محمد (۱۳۸۲): ارتقای خودبه‌خود تحصیلی، از آرمان تا واقعیت، همایش ارزش‌یابی تحصیلی، دفتر ارزش‌یابی تحصیلی و تربیتی تهران.

- حسنی، محمد (۱۳۸۲): نقد و بررسی الگوهای مقابله با شکست تحصیلی، دفتر ارزش‌یابی تحصیلی و تربیتی، تهران.
- خیر، محمد (۱۳۶۷): مقایسه علل شکست تحصیلی از دیدگاه معلمان و دانش آموزان، نشریه علوم تربیتی دانشگاه تهران، شماره‌های ۱ و ۲.
- خیر، محمد (۱۳۶۴): شکست تحصیلی و رابطه آن با زمینه خانوادگی دانش آموزان در دوره ابتدایی مدارس شیراز، دانشگاه شیراز.
- حسین‌زاده، فتح‌الله (۱۳۸۰): آسیب‌شناسی نظام ارزش‌یابی پیشرفت تحصیلی دانش آموزان جمهوری اسلامی ایران، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی، تهران.
- دزفولیان، سید علی‌اکبر (۱۳۷۱): بررسی علل افت تحصیلی در دوره ابتدایی، اداره کل آموزش و پرورش استان همدان، سند شماره ۴۲۹۸، پژوهشکده تعلیم و تربیت.
- دفتر پژوهش نظام‌های آموزش جهانی (۱۳۶۵): ضایعات تحصیلی در دوره ابتدایی در کشورهای جهان بین سال‌های ۱۹۷۰-۱۹۸۰، فصلنامه تعلیم و تربیت، شماره‌های ۷ و ۸
- رحیمی، علی (۱۳۷۲): بررسی ویژگی‌های اجتماعی اقتصادی و فرهنگی دانش آموزان پسر سال سوم راهنمایی با سابقه شکست تحصیلی در شهر تهران، دانشگاه تربیت معلم تهران، رساله کارشناسی ارشد.
- ساکی، رضا (۱۳۷۳): نگرش معلمان در مورد عملکرد شکست و موفقیت تحصیلی دانش آموزان و ارتباط آن با موفقیت آنها در تدریس، فصلنامه تعلیم و تربیت، شماره ۳۴.
- سalarی، محمد (۱۳۷۶): بررسی ویژگی‌های زیستی، شناختی و خانوادگی دانش آموزان دبستانی با سابقه مردودی و دانش آموزان بر جسته شهر قوچان، دانشگاه تربیت مدرس تهران.

- شهبازی، سید رحمت‌الله (۱۳۸۱): سیر تحول آینن‌نامه امتحانات از سال ۱۳۰۲ تا ۱۳۸۱ در نظام آموزش و پرورش ایران دوره عمومی، دفتر ارزش‌بایی تحصیلی و تربیتی معاونت آموزش عمومی.
- صالحی‌حسینی، مرتضی (۹): جسوس آموزشی و پیشرفت تحصیلی، مجله علمی پژوهشی علوم انسانی دانشگاه الزهراء، شماره ۹.
- علیشاھی، مجید (۱۳۷۹): بررسی تأثیر تکرار پایه بر عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان در روند آتی تحصیلی آنان، رساله کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی.
- فرجاد، غلامعلی (۱۳۶۸): مهاجرت نیروی انسانی ماهر و اثرات آن در کشورهای جهان سوم، نخستین کنفرانس، برنامه‌ریزی توسعه، تهران.
- کیامنش، علی‌رضا (۱۳۸۲): تکرار پایه و ارتقای خودبه‌خودی و برابری فرصت‌های آموزشی در دوره ابتدایی، همایش ارزش‌بایی تحصیلی، وزارت آموزش و پرورش، تهران.
- کدیور، پروین (۱۳۷۲): تأثیر انتظارات معلم بر عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان، فصلنامه تعلیم و تربیت، شماره ۲۳.
- کیوز، جان: دنیای یادگیری مدرسه، ترجمه فرح لقاء رئیس دانا (۱۳۷۵)، پژوهشکده تعلیم و تربیت، تهران.
- گلاسر، ویلیام: مدارس بدون شکست، ترجمه حمزه ساده (۱۳۸۰)، رشد، تهران.
- گلنار، مهناز (۱۳۷۵): بررسی علل ترک تحصیل دختران در مقطع آموزش ابتدایی در منطقه خاورمیانه، فصلنامه تعلیم و تربیت، شماره ۴۶.
- منادی، مرتضی (۱۳۷۲): تفسیر شکست‌های تحصیلی از دیدگاه جامعه‌شناسی، فصلنامه تعلیم و تربیت، شماره ۳۶ و ۳۷.
- منادی، مرتضی (۱۳۷۳): تأثیر طبقه‌بندی اجتماعی دانش‌آموزان بر تصور معلمان از پیشرفت تحصیلی آن‌ها، فصلنامه تعلیم و تربیت، شماره ۳۹ و ۴۰.

- مهر محمدی، محمود (۱۳۸۲): نظام ارزش‌یابی از آموخته‌های دانش‌آموزان یا ایدئولوژی عملیاتی شده نظام آموزشی، همایش ارزش‌یابی تحصیلی، وزارت آموزش و پرورش، تهران.
- میلر، جی پسی: نظریه‌های برنامه درسی، ترجمه محمود مهر محمدی (۱۳۷۹)، انتشارات سمت، تهران.
- نادری‌نیا، غلامرضا (۱۳۷۱): بررسی نگرش دانش‌آموزان، اولیا و معلمان کلاس پنجم نسبت به دروس سال پنجم ابتدایی و ارتباط آن با درصد تجدیدی، شورای تحقیقات استان مرکزی.
- Ali. M (۱۹۹۴) **Bengladesh system of education**, From the International encyclopedia of education, Husen. T. (editor) Newyork.
- Banen.N.R. and others (۱۹۸۰) The effect of grade retention on elementary student Eric: ED 196051.
- Cunighan.E.K. Tompson.L.C.(?) **Retention and social promotion**, Eric Digest: L 61.
- Deschences.S, et al (2001) Mis match: historical perceptive on school and student who don't fit them, Teacher college Records Vol: 30
- Duran. G., Butler. J. (?) Effective schooling practices and at risk youth, www.sirs.com.
- Esiner. E. (1994) **Education Imagination**, Macmillan, New York.
- Freeman, G. et al, Proactive approaches to improving out comes for at.risk students, Eric: ED 4309480.
- Jansen. M, kreiner.S. (1994) **Denmark system of education**, From the International encyclopedia of education Husen.T. (editor) New York.
- Jimerson.S.R. (2001) **Meta analysis of grade retention research, implication for the practice in the 21 st century**, school psychology review, vol 30.
- Jimerson. S. R. (1999) **On the failure of the failure**, Journal of school psychology, vol 37. No 30.
- Kanaya. T. (1994) **Japan system of education**, From the International encyclopedia of education Husen. T. (editor) New York.
- Martin. E, Faxes. Y. F (1994) **Cuba system of education**, From the International encyclopedia of education, Husen. T. (editor) New York.

- North central Reginal Education Laboratory; **Alternative to social promotion and grade Retention**, www.Ncrel.org
- Niklason. L. B. (1987), Do certain Grops of children profit from a grade retention, Eric: Ej 364549.
- N, Echougam.sonou. C.H; (2001) **Automatic promotion or large- scale Retention**, International journal of education development, Vol 21.
- Owings.W.A; kaplan.L.S. (2001) **Standard, retention and social promotion**, National association of secondary school principals.
- Penkins. M.et al (1999) **Reflection on retention and social promotion**, Eric: Ej 591079.
- Pouliot.T.(1999) **A double method approch for a double need: to describe teacher belifes about grade retention**, Eric: Ed 429946.
- Smith.M.shepard.L.A. (1989) **Explaining policies retention in early grades**, Eric: Ej 359345.
- Steiner. K. (?) **Retention and social promotion**, Eric: ED 207899.
- Tanner.C.K. Combs.F. E (1993) **Students retention policy: the gap between research and practice**, Eric: Ej 493677.
- White et al (1973) **Failur to be promoted and self concept Among elementary school children**, Eric: Ej. 75519.
- Walters. D. M. et al, (1995) **Students retention: is it effective?** Eric: Ej 500882.
- www.Eurydice.org
- www.ncrel.org
- www.nysd.gov
- www.aft.org
- www.sreb.org
- www.csteep.bc.edu
- www.idra.com
- www.ed.gov/pubs

پژوهشکاران علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی